

Els comptes pendents de Díaz Alperi

Luis Díaz Alperi és el candidat del PP a l'alcaldia d'Alacant. La seua trajectòria política i empresarial és el seu principal enemic electoral.

El jutjat núm. 4 d'Alacant hi ha una demanda civil del Banc Herrero per l'impagament d'un préstec contra Luis Díaz Alperi com a administrador únic de la societat Alicantina de Vaciados, SA (Alivacsa). Díaz Alperi deixà, ara fa un mes, la presidència de la cambra de comerç de la ciutat per poder ser el candidat a l'alcaldia del Partit Popular. Retornava així a la primera fila de la política valenciana que havia abandonat el 1983, després d'haver estat durant quatre anys president de la diputació alacantina mentre militava en UCD.

Ara, Díaz Alperi sap que demostrar la seua

eficàcia com a gestor pot ser decisiu en el pròxim procés electoral. Per això nega terminantment que tinga cap deute. Reconeix que Alivacsa, una empresa dedicada a l'elaboració de menjars preparats en la qual participaven importants empresaris alacantins com Isidro Martín, no va anar bé, però afirma: "La societat es va vendre a un grup català. Nosaltres vam satisfer els nostres compromisos amb el banc. El préstec estava concedit sense avalistes, de manera que ara hauran de reclamar als actuals responsables, no a mi. Sé que ho fan perquè jo sóc candidat i pensen que, per evitar un escàndol, pagaré un deute que no em correspon, però no

em deixaré fer xantatge. He comunicat aquesta situació a totes les instàncies del partit, fins i tot a Madrid, i sé que tinc el seu suport total". Amb la mateixa contundència, el candidat popular nega que la cambra de comerç li retirara la targeta VISA Or per haver-se excedit en les despeses "de representació". Segons Alperi, "un grup d'empresaris, contraris a la meua actuació en la cambra, començà a fer córrer aquesta badomia per Alacant. Com a resposta, davant del consell executiu, vaig trencar la targeta. No la necessite. És ridícul pensar que jo podria aprofitar-la per a despeses particulars perquè les targetes VISA estan molt controlades."

L'estranya visita del 23-F. Luis Díaz Alperi va nàixer a Oviedo l'any 1945, fill d'un important membre dels sindicats verticals, Otto Díaz, que es dugué la família cap a Alacant en ser traslladat. Un oncle de l'actual candidat, Agatàngelo Soler, ja havia estat alcalde d'Alacant sota el règim de Franco. Díaz Alperi va iniciar-se en la política als vint-i-set anys, quan entrà en el Partido Demócrata Liberal (PDL) de Garrigues Walker, on va conèixer Eduardo Zaplana, actual president regional del PP i un dels seus principals valedors. Del PDL, passà a la UCD, on va arribar a ocupar la secretaria provincial i des d'on accedí a la presidència de la Diputació Provincial.

Conegut en el món polític local sota l'enigmàtic malnom de Comepollos —que un dia va aparèixer pintat en les parets de l'edifici de la Diputació—, va ser en aquells anys quan Díaz Alperi viatjà en un creuer pel Mediterrani premiat per la Caja de Ahorros Provincial de Alicante (CAPA). Segons Alperi, "en cada viatge, que era per premiar els que tenien cartilles a la CAPA, viatjaven també dos membres del consell d'administració, i jo ho era pel fet de ser president de la Diputació. Aquests dos consellers que viatjaven eren triats en un sorteig i em va tocar a mi, que, per cert, no era present quan es va fer". Però, sens dubte, l'actuació més polèmica de Díaz Alperi com a president de la Diputació va ser la visita que va efectuar la nit del colp d'estat del 23-F, en companyia del seu pare, Francico Sala i Ambrosio Lución, al governador militar d'Alacant Leoncio Rodríguez. El setmanari *Cambio 16* va publicar dues setmanes després que Alperi i els seus companys havien anat a posar-se a disposició de l'autoritat militar. La notícia, de boca en boca o fotocopiada per a l'ocasió, va córrer per la ciutat. Però Díaz Alperi manté una tesi ben distinta d'aquella visita: "Només vaig anar per veure què passava, com a autoritat que era. Les altres interpretacions van ser malintencionades i propalades per enemics meus del mateix partit. Per això, algun número després, el setmanari rectificà la seua primera versió, però aleshores

ja ningú no la va fotocopiar ni la va repartir".

La desfeta de la UCD va allunyar temporalment Díaz Alperi de la vida política. El seu comiat com a president de la Diputació no va poder ser més trist, ja que després d'haver gestionat la visita dels reis a Alacant, va haver de deixar el lloc en la recepció al socialista Fernández Valenzuela, malgrat les seues fermes protestes que, al final, no van servir-li per res. Immediatament va dedicar-se de ple a l'activitat comercial en nombroses empreses, entre les quals destaca ARGE, una gestora publicitària de la qual és el delegat territorial a Alacant i que ocupa un minso espai entre les empreses del ram. Algunes de les activitats van ser la creació d'un centre d'esquaix, Alisquash, i la promoció dels habitatges Parque de las Avenidas, en la zona del Garbinet i que mai no arribà al nombre de vivendes previstes en un principi a causa dels problemes sorgits a l'hora de vendre-les. Un altre dels sectors on Díaz Alperi ha treballat és el de l'hostaleria. Era un dels propietaris del restaurant La Pena, del Campello (l'Alacantí), on també participava una presentadora televisiva, l'alcoiana Marisa Abad, però el local que més nom li donà, de manera incòmoda, va ser la cafeteria Regine's de Benidorm.

El 30 de setembre del 1984 era descobert al celler de la cafeteria un arsenal amb més de vint quilos de material per fer explosius. Els havia deixat allà Vicente Fuster, conegut membre de grups ultradretans que havia estat soci del local, però que, en el moment de la troballa, ja havia estat apartat pels altres: Lluís Catalán, germà de l'alcalde socialista de Benidorm en aquella època, l'empresari Joan Ochando i el mateix Luis Díaz Alperi.

Després d'un llarga temporada dedicada als negocis privats, Díaz Alperi tornà a l'esfera pública quan va accedir fa tres anys a la presidència de la cambra de comerç d'Alacant. Ell mateix manifesta que es va trobar sorprès per l'oportunitat quan li la va suggerir l'empresari Eliseo Quintanilla. Alperi, que no ha estat mai un empresari important, va acceptar el càrrec decidit a donar des del primer moment un protagonisme important a la cambra en la vida alacantina. Des del discurs de presa de possessió, la seua orientació va quedar ben clara: València, i la Generalitat valenciana, marginen Alacant i la seua província. Díaz Alperi recuperà el discurs victimista que tradicionalment havia utilitzat la dreta alacantina a falta d'altre missatge més treballat. Les campanyes se succeeixen. La primera va ser l'oposició a la marca turística Mediterrània, en clara sintonia amb el seu amic Eduardo Zaplana, alcalde de Benidorm i un dels primers a pronunciar-se en contra d'aquesta iniciativa de la Generalitat valenciana. Després vindrien les declaracions contra la suposada marginació que l'aeroport i el port d'Alacant patien respecte a les instal·lacions de València.

Luis Díaz Alperi. Un deute amb el Banc Herrero ha posat en qüestió la seua capacitat de gestor i ha actualitzat les crítiques contra la seua actuació com a president de la cambra de comerç.

Sempre sense aclarir que aquestes competències només les té el govern de Madrid.

L'home del Sud-est. Però tot just abans d'anar-se'n de la Cambra, Díaz Alperi va rebre dures crítiques dels membres de l'Organització de Professionals i Autònoms (OPA), que es van manifestar repetides vegades per indicar que no volien continuar pagant una quota, obligada per la llei, a una institució que no els serveix per a res. Segons Gregorio Díaz, president provincial d'OPA: "Mentre Díaz Alperi presidia la cambra, va ser impossible parlar amb ell. No ens va fer gens de cas, només hem pogut entrevistar-nos amb el president de la cambra ara que hi ha un altre." Díaz Alperi creu que el problema amb l'OPA va estar manipulat per grups propers al partit socialista. "I, a més -va explicar-, amb una clara desinformació sobre les condicions reals del problema. Hem de tenir en compte que les quotes anuals de molts d'aquests professionals no arriben ni a les 500 pessetes. Em pregunte quin servei poden exigir".

Però no sols els integrants de l'OPA semblen descontents amb la gestió de Díaz Alperi en la presidència de la cambra. Empresaris dels sectors del torró, el joguet o el marbre començaren a llançar en cercles professionals les seues crítiques contra Alperi, a qui acusen d'aprofitar el càrrec com una plataforma de llançament personal. Quan ja el seu nom comença a sonar com el candidat del PP a l'alcaldia, Alperi, amb el president de la patronal alacantina COEPA, José Luis Montes Tallón, i els presidents de les cambres de Múrcia i Almeria, presenta en públic el Consorci del Sureste, una iniciativa per reforçar el compromís entre les províncies de l'anomenat "Sureste español" en detriment de la vertebració d'Alacant en el País Valencià. Algunes de les propostes d'aquest consorci com el canvi de nom de l'aeroport de l'Altet pel d'aeroport d'Alacant-Múrcia o l'aposta pel port de Cartagena com a port comercial, mentre que el d'Alacant quedaria com a port esportiu són rebudes amb sorpresa i costen a Alperi alguna xiulada pública.

Però tot això compta poc a l'hora de decidir el candidat del PP a les eleccions municipals del pròxim mes de maig. Eduardo Zaplana ha fet preparar una enquesta entre la població alacantina que ha demostrat que Díaz Alperi és el més conegut dels possibles candidats. Fa un mes és proclamat oficialment i la setmana passada va rebre els principals membres del seu partit en una festa dedicada a donar-li tot el suport.

Mentrestant, el seu successor a la cambra, Emilio Vázquez Novo, ja que Díaz Alperi ha hagut de deixar el lloc per a poder presentar-se a les eleccions, ha començat a esmenar les defetes de l'anterior presidència. El sud-est ha quedat apartat *sine die*, i el president de l'OPA

El port d'Alacant. Luis Díaz Alperi ha estat un dels promotors del Consorci del Sureste, un projecte que el seu successor en la Cambra ha apartat de manera indefinida. Un dels punts més polèmics d'aquest consorci, que li valgué les crítiques dels empresaris alacantins, va ser la promoció del port de Cartagena, en detriment del d'Alacant.

ja ha pogut entrevistar-se amb el màxim responsable de la cambra.

Per la seua banda, Alperi ha començat ja la campanya amb repetides aparicions a la televisió local alacantina i continus espais en els diaris, especialment a l'*Información*, dirigit pel seu antic cap de premsa Francisco Esquivel. Simpàtic i seductor, Alperi aconsegueix mantenir-se elegant malgrat que, com ell manifesta, ha engreixat trenta quilos en els darrers anys. Amics i enemics li reconeixen una habilitat especial per a les relacions públiques, que practica amb habilitat ja siga en la partida setmanal de mus on conflueixen algunes de les forces vives de la ciutat, o en el Club de Regates on ha practicat durant molts anys els esports marins, una de les seues grans passions. Díaz Alperi és també membre de diversos patronats de protecció als disminuïts psíquics.

Segons les primeres enquestes electorals, el candidat popular es troba sobre la línia de la majoria absoluta. El mateix Alperi està molt segur de la victòria: "guanyarem les eleccions amb molt d'avantatge, això ho tinc clar, però no servirà de res si no tenim la majoria absoluta. Per això treballarem al màxim durant aquesta campanya". La seua capacitat gestora serà una de les principals proves que els altres partits li faran passar per demostrar la seua idoneïtat com a alcalde. Alperi reconeix que ha hagut de pagar molts milions a diferents bancs, especialment a causa de la fallida de la seua última empresa Alivacsa, però, insisteix que, ara per ara, no té cap deute i ningú no li ho pot retraure, convençut que guanyarà la demanda civil que li ha interposat el Banc Herrero. Fonts d'aquest banc, però, confirmaren a EL TEMPS, que la demanda va endavant i que no es descartava la presa d'altres mesures judicials. El procés, sens dubte, serà seguit amb interès durant la campanya electoral.

Jordi Sebastià